

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte - Diaconu Iurie,

Judecători - Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 15 iunie 2022, în cauza penală în privința lui

*Cujba Gheorghii XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 10.02.2022 - 12.04.2022;

Instanța de apel: 19.05.2022 - 15.06.2022;

Instanța de recurs: 22.08.2022 - 20.01.2023.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 12 aprilie 2022, cauza fiind judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală, *Cujba Gheorghii XXXXX* a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 150 (una sută cincizeci) ore.

S-a încasat de la Cujba Gheorghii în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 128 (una sută douăzeci și opt) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță, *în fapt*, a reținut că, Cujba Gheorghii, la data de 20.01.2022, aproximativ în jurul orei 23:30, fiind în stare de ebrietate, aflându-se la domiciliul său situat în XXXXX, având intenția de a schimba caracterul activității de serviciu în interesul său, al angajaților SS al SP al SSP al IP Leova, Ciudin Roman și SS al SP a IP Leova, agent Carabet Dumitru, care la acel moment își exercita atribuțiile de serviciu și s-a prezentat la fața locului în temeiul informației telefonice parvenită de la cet. Lupașcu Liliana, în vederea documentării unui caz privind violența

în familie care a fost generată de acțiunile lui Cujba Gheorghii. Având scopul amenințării și aplicării violenței nepericuloase pentru viață în vederea sistării activității de serviciu al colaboratorilor de poliție, intenționat nu s-a subordonat cerințelor legale de a înceta acțiunile de împiedicare al activității și de încălcare a ordinii publice, s-a adresat cu cuvinte necenzurate în adresa polițistilor Ciudin Roman și Carabet Dumitru, și i-a aplicat lui Ciudin Roman o lovitură cu pumnul în regiunea feței în partea stângă a maxilarului, cauzându-i ultimului dureri fizice.

Ulterior, în continuarea acțiunilor sale criminale, Cujba Gheorghii a luat un cuțit și i-a amenințat pe colaboratorii de poliție cu vătămarea integrității corporale, spunându-le să părăsească domiciliul său, în rezultatul cărui fapt în privința sa a fost aplicată forța fizică și aplicate mijloacele speciale cătușele, timp în care acesta a opus rezistență fizică și i-a cauzat leziuni corporale colaboratorului de poliție Ciudin Roman, cauzându-i conform Raportului de expertiză judiciară nr. 202213P0010 din 21.01.2022, următoarele leziuni corporale: pe degetul II și IV a mâinii pe dreapta a falangei proximale excoriații, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Acțiunile lui Cujba Gheorghii au fost încadrate în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, conform indicilor - *amenințarea cu vătămarea integrității corporale și aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul schimbării caracterului activității lor de serviciu în interesul celui care aplică violența.*

2. Nefiind de acord cu sentința nominalizată împotriva acesteia a declarat apel **procurorul**, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Cujba Gheorghii să-i fie stabilită o pedeapsă de 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului înaintat, apelantul a indicat că sentința este contestată în privința pedepsei aplicate inculpatului care a fost stabilită cu încălcarea legislației și din acest motiv este pasibilă anulării.

Astfel, a indicat că instanța de judecată nu a ținut cont de faptul, că pedeapsa penală este o măsură de constrângere și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Conform prevederilor art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Însă, pedeapsa stabilită lui Cujba Gheorghe este prea blândă, fiind aplicate prevederile art. 67 Cod penal, adică pedeapsa muncii neremunerate în folosul comunității pe un termen de 150 ore, deoarece în rezultatul infracțiunii comise a pus în pericol viața a doi colaboratori de poliție, prin urmare fapta incriminată este mai puțin gravă, iar categoria de pedeapsă stabilită celui din urmă nu va atinge scopul legii penale, cel preventiv și reparator.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 15 iunie 2022, apelul

a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

3.1. Pentru a se pronunța în sensul dat, instanța de apel a notat că prima instanță corect a stabilit că în acțiunile inculpatului Cujba Gheorghii sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzute la art. 349 alin. (1¹) Cod penal, inclusiv și latura obiectivă, argumente pe care instanța de apel le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența și practica CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert contra României din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza Van de Hurk contra Olandei, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

La caz, instanța de apel a relevat că, nefiind de acord cu sentința emisă de prima instanță, procurorul a depus apel în partea stabilirii pedepsei, menționând că aceasta este una prea blândă.

În acest context, s-a remarcat că cauza penală a fost examinată în procedură simplificată în baza probelor acumulate la urmărirea penală conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, iar prin apelul depus de acuzatorul de stat, vinovăția lui Cujba Gheorghii nu se contestă.

Pe această linie de concluzii, nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile instanței de fond privind aprecierea probelor puse la baza sentinței.

Instanța de apel a reținut că, în acord cu prevederile art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută la art. 349 alin. (1¹) Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, pentru săvârșirea căreia legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unității convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

Subsecvent, instanța de apel a constatat ca fiind corectă următoarea remarcă a instanței de fond: *Având în vedere faptul că inculpatul Cujba Gheorghii XXXXX a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, și se caracterizează negativ la locul trai, instanța de judecată consideră că pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității își va atinge scopul pedepsei penale și este suficientă în raport cu fapta comisă pentru restabilirea echității sociale. Celelalte două pedepse alternative amenda și închisoarea reprezintă pedepse mai aspre în comparație cu pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, și în cazul dat, ținând cont de persoana lui Cujba Gheorghii XXXXX și circumstanțele cauzei nu pot fi aplicate.*

Astfel, instanța de apel a considerat argumentele procurorului ca fiind declarative, or, după cum s-a menționat supra, quantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea

infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului. Pedepșa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că pedepșa stabilită de către instanța de fond va avea un efect preventiv atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către *procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia*, care invocând temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului se arată că instanțele de fond, la analizarea condițiilor privind aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, insuficient au abordat personalitatea inculpatului Gujba Gheorghi, ce reprezintă condiția esențială care urma a sta la originea concluziilor privind iraționalitatea stabilirii pedepsei cu închisoare, or, deși anterior a încălcat legislația penală, Gujba Gheorghi nu a stat pe calea corijării și a comis infracțiuni similare.

Astfel, anterior inculpatul a fost condamnat de mai multe ori pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 186, art. 287, art. 264¹ Cod penal, și de fiecare dată inculpatului i-au fost stabilite pedepse non privative de libertate (sentința Judecătorei Leova din 24.12.2004 în baza art. 186 alin. (2) lit. a), b), d) Cod penal - 2 ani 6 luni închisoare, în baza art. 90 Cod penal, i s-a stabilit o perioadă de probațiune de 1 an; sentința Judecătorei Leova din 04.05.2005, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal - muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 200 ore; sentința Judecătorei Leova din 23 aprilie 2010, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal - 3 ani închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal i s-a stabilit o perioadă de probațiune de 2 ani; sentința Judecătorei Sîngerei din 01 februarie 2013 în baza art. 287 alin. (2) lit. e), f), Cod penal, procesul penal fiind încetat cu tragerea la răspundere contravențională; sentința Judecătorei Leova din 24 martie 2016 în baza art. 287 alin. (3) Cod penal - 3 ani închisoare, în baza art. 90 Cod penal i s-a stabilit o perioadă de probațiune de 2 ani; sentința Judecătorei Leova din 06.12.2017, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal și decizia CA Comrat din 06.02.2018 - 150 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. În baza art. 84 alin. (4) Cod penal - 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității și 3 ani 6 luni de închisoare. În baza art. 90 Cod penal i s-a stabilit o perioadă de probațiune de 2 ani), însă careva concluzii pentru sine nu și-a făcut și din nou a comis o infracțiune intenționată.

Se mai menționează că, atât în procesul urmăririi penale cât și în procesul examinării cauzei a fost stabilită lipsa circumstanțelor excepționale, cât și a celor atenuate, iar datele privind personalitatea inculpatului confirmă predispunerea acestuia la

comiterea infracțiunilor, ținând cont de caracteristica la locul de trai, prezența condamnărilor anterioare și tragerea la răspundere contravențională.

Astfel, instanțele de fond nu au luat în considerație, că ocrotirea activității normale a autorităților publice presupune, în primul rând, ocrotirea persoanelor care participă, direct sau indirect, la exercitarea funcțiilor autorității publice. Orice atingere adusă libertății psihice (morale), integrității corporale, sănătății sau altor atribute ale acestor persoane, pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcției, constituie o manifestare a lipsei de respect față de autoritatea de stat ai cărei titulari sunt respectivele persoane. Prin urmare, acuzarea consideră că în privința lui Cujba Gheorghe urma a fi stabilită o pedeapsă privativă de libertate.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Pornind de la dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, în care se relevă că instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Din conținutul cererii de recurs ordinar, se constată că procurorul face trimitere la temeiurile de casare stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, menționând că prin sentință inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă prea blândă raportată la fapta comisă de acesta, iar instanța de apel nu a intervenit în acest sens în hotărârea contestată de acuzatorul de stat, de aceea, la caz, au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale, prin stabilirea unei pedepse neprivative de libertate inculpatului Cujba Gheorghe, atunci când sancțiunea normei de incriminare prevede pedepse alternative, inclusiv închisoarea.

Pe marginea criticilor formulate în sensul vizat, Colegiul penal că instanța de apel a consemnat în partea descriptivă a deciziei adoptate despre faptul că în privința inculpatului poate fi atins scopul pedepsei penale, aplicându-i acestuia prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală și învederând lipsa circumstanțelor agravante, a ținut cont și de personalitatea inculpatului, acțiunile acestuia în vederea comiterii infracțiunii cât și urmările prejudiciabile ale faptei comise, de faptul că infracțiunea comisă face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

O pedeapsă non-privativă de libertate este echitabilă la caz, va atinge scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane. La individualizarea pedepsei penale în speță, instanțele au pus accentul în primul rând pe gradul de gravitate a faptei comise, dar și pe scopul pedepsei penale, care poate fi perceput greșit de către persoana recunoscută vinovată în comiterea unei infracțiuni, atunci când vorbim de o pedeapsă prea aspră, care generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire

și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Nu în ultimul rând, instanța de recurs notează că, instanța de apel s-a expus deja asupra categoriei și mărimii pedepsei stabilite inculpatului, s-au dezbătut prin mai multe argumente criticele ce vizau pedeapsa, circumstanțele ce au influențat asupra operațiunii de individualizare a acesteia. Astfel că, criticile formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or instanța de apel a motivat desfășurat temeiurile de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate, iar formularea unei viziuni proprii referitoare la categoria și mărimea pedepsei ce ar constitui o pedeapsă echitabilă în sens larg, nu poate constitui temei pentru casarea unei hotărâri legal adoptate.

Având ca reper considerentele arătate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise la art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat sunt vădit neîntemeiate.

6. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 15 iunie 2022, în cauza penală în privința lui *Cujba Gheorghi XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la *28 februarie 2023*.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana